

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII

BIULETYN

INFORMACYJNY

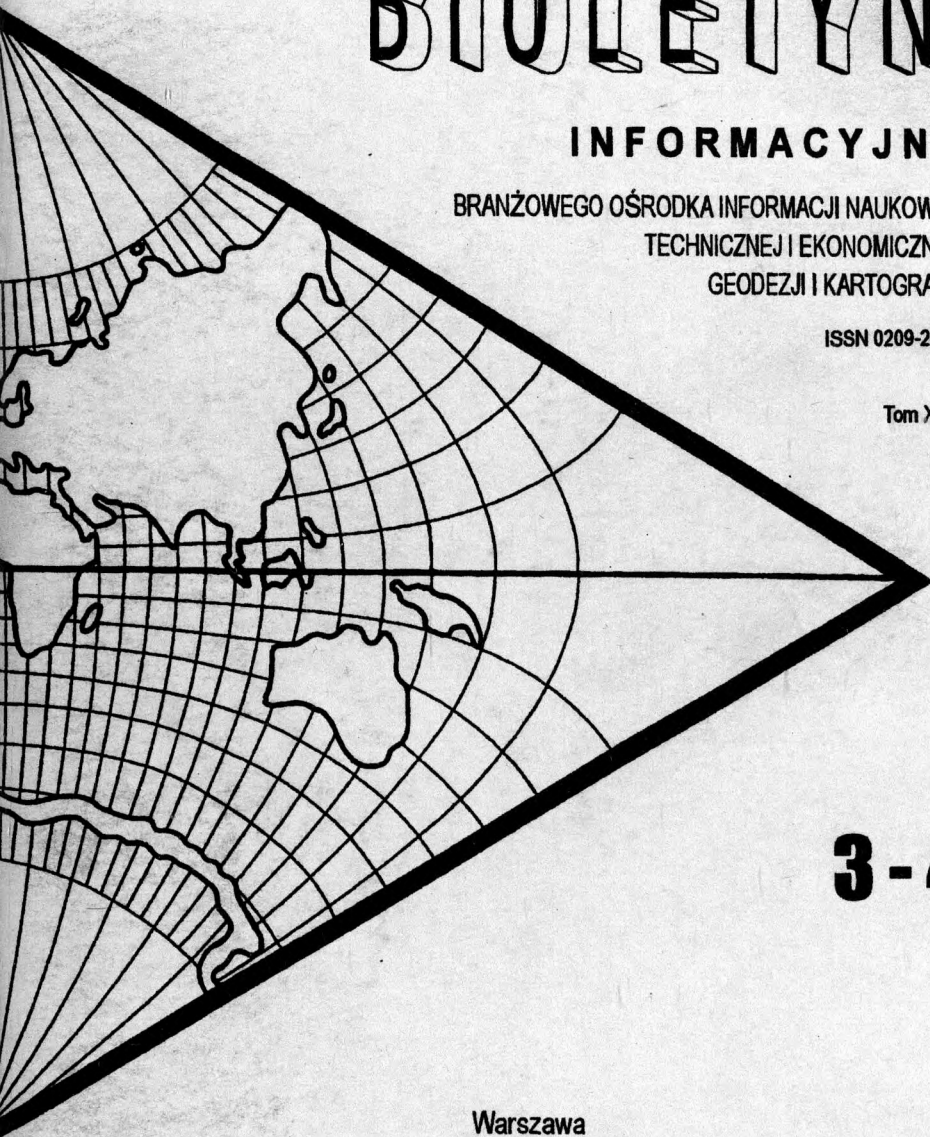
BRANŻOWEGO OŚRODKA INFORMACJI NAUKOWEJ
TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ
GEODEZJI I KARTOGRAFII

ISSN 0209-2840

Tom XLVI

3-4

Warszawa
2001

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII
BRANŻOWY OŚRODEK INFORMACJI
NAUKOWEJ, TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ

ISSN 0209-2840

BIULETYN INFORMACYJNY

Tom XLVI nr 3-4

WARSZAWA 2001

**Rada Wydawnicza
Instytutu Geodezji i Kartografii**

Adam Linsenbarth (przewodniczący),
Andrzej Ciołkosz (zastępca przewodniczącego),
Teresa Baranowska, Stanisław Białusz (Wydział Geodezji i Kartografii PW),
Wojciech Janusz, Jan R. Olędzki (Wydział Geografii i Studiów Regionalnych UW),
Andrzej Sas-Uhrynowski, Karol Szeliga,
Janusz Zieliński (Centrum Badań Kosmicznych),
Hanna Ciołkosz (sekretarz)

**Redaktor Naczelny
Biuletynu Informacyjnego**

Teresa Baranowska

Zespół redakcyjny

Adam Linsenbarth, Andrzej Ciołkosz,
Hanna Ciołkosz, Elżbieta Linowska-Zalewska

Adres Redakcji

Instytut Geodezji i Kartografii
00-950 Warszawa, ul. Jasna 2/4
e-mail: boi@igik.edu.pl

© Copyright by Instytut Geodezji i Kartografii

Skład komputerowy
Druk IGiK, Warszawa, ul. Jasna 2/4
cena 18.00 zł.

BRANŻOWY OŚRODEK INFORMACJI NAUKOWEJ, TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ

prowadzi następujące formy obsługi użytkowników informacji:

- informację powszechną,
- informację adresowaną.

Formami powszechnej informacji piśmienniczej są następujące publikacje wydawane przez Ośrodek:

- *Informacja Bibliograficzna* - miesięcznik
- *Biuletyn Informacyjny BOINTE Geod. i Kartogr.* - kwartalnik
- *Prace IGiK* - czasopismo naukowe, nieregularne
- *Seria monograficzna* - czasopismo naukowe, nieregularne
- *Rocznik Astronomiczny*.

Formy powszechnej informacji niepiśmienniczej stosowane w Ośrodku:

- udostępnianie zbiorów w formie wypożyczeń bibliotecznych,
- cotygodniowe wystawy nowości organizowane przez bibliotekę,
- wystawy towarzyszące i ekspozycje stałe.

Formy informacji adresowanej uwzględniające potrzeby użytkowników instytucjonalnych i indywidualnych:

- zestawienia tematyczne literatury (ZT),
- *Retrospektywna Dystrybucja Informacji (RDI)*,
- *Selektywna Dystrybucja Informacji (SDI)*,
- tłumaczenia,
- bieżące udzielanie informacji zarówno faktograficznych, jak i bibliograficznych na podstawie posiadanych materiałów,
- wykonywanie kserokopii dokumentów znajdujących się w zbiorach biblioteki na zamówienia zainteresowanych użytkowników,
- wykonywanie druku na PRIPORCIE VT 2500 firmy RICOH.

Zamówienia na prenumeratę, zakup, wymianę wydawnictw, bądź jednorazowe zamówienia na ZT, tłumaczenia lub inne usługi należy przysyłać pod adresem:

*Instytut Geodezji i Kartografii
Branżowy Ośrodek Informacji Naukowej, Technicznej i Ekonomicznej
ul. Jasna 2/4
00-950 Warszawa
e-mail: boi@igik.edu.pl*

*Informacje telefoniczne: (0 prefiks 22) 828 02 69 w. 127 Ośrodek Informacji
w. 117 Biblioteka*

**EXPRESOWE
ODBITKI OFFSETOWE
A4, B4, 4 kolory, 90 wzorów glosza
NA KOPIARCE >PRIPORT< FIRMY**

RICOH

KONKURENCYJNE CENY
Instytut Geodezji i Kartografii
BOINTE
00-950 Warszawa, ul. Jasna 2/4

SPIS TREŚCI

WIADOMOŚCI PATENTOWE	6
AKTUALNOŚCI	
Stanisław Dąbrowski	
Jubileusze Dyrektora Adama Linsenbartha	12
Stanisław Dąbrowski	
Posiedzenie Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej w dniu 18 grudnia 2001 roku	16
Karol Szeliga	
Podypłomowe Studium Katastru	19
KONFERENCJE, NARADY, KONSULTACJE	
Stanisław Dąbrowski	
Seminarium dotyczące projektu celowego „System Oceny Jakości w Geodezji i Kartografii”	22
PRZEGLĄD PRZEPISÓW PRAWNYCH	
Andrzej Zgliński	
Wybrane przepisy ogłoszone w 2001 roku	24

WIADOMOŚCI PATENTOWE

Wiadomości Urzędu Patentowego (Ogłoszenia o udzielonych prawach)

Nr 7 lipiec 2001

B1 (11) 181399	(41) 1998 07 06	7(51) G09B 29/04 G09F 1/04
(21) 317743	(22) 1996 12 28	
(72) Przeorek Janusz		
(73) Przeorek Janusz, Gdynia (PL)		
(54) Plansza segmentowa, zwłaszcza mapa, przewodnik turystyczny lub im podobna		

Nr 10 październik 2001

B1 (11) 181940	(41) 1998 08 31	7(51) G01C 9/06 G01C 9/12
(21) 318681	(22) 1997 02 25	
(72) Wanic Andrzej		
(73) Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Olsztyn-Kortowo (PL)		
(54) Sposób pomiaru małego kąta pochylenia		

Literowo cyfrowy kod rodzaju dokumentu (według normy WIPO ST.16)

(B1) - patent

Cyfrowe kody identyfikujące, które poprzedzają informacje o udzielonych patentach oraz prawach ochronnych (według normy WIPO ST. 9)

- (11) - numer patentu lub prawa ochronnego
- (21) - numer zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego
- (22) - data zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego
- (41) - data ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku lub wzoru użytkowego
- (51) - symbol Międzynarodowej Klasyfikacji Patentowej; cyfra przed kodem (51) oznacza kolejną edycję MKP
- (54) - tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego
- (72) - nazwisko i imię twórcy wynalazku lub wzoru użytkowego
- (73) - nazwisko i imię lub nazwa uprawnionego z patentu lub prawa ochronnego oraz miejsce zamieszkania lub siedziba i w nawiasie kod kraju

Biuletyn Urzędu Patentowego

(Ogłoszenia o zgłoszonych w Polsce wynalazkach do opatentowania i wzorach użytkowych do ochrony)

W ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia można zgłaszać do Urzędu Patentowego RP uwagi co do istnienia przeszkód uniemożliwiających udzielenie patentu lub ochrony na wzór użytkowy (Art. 44.1. ustawy "Prawo własności przemysłowej" z dnia 30 czerwca 2000 r.)

Zeszyt Nr 16/2001

A1(21) 337934 (22) 2000 01 20 7(51) G01C 21/20
G06G 7/78

(71) Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, Warszawa

(72) Zubko Włodzimierz, Zubko Konrad

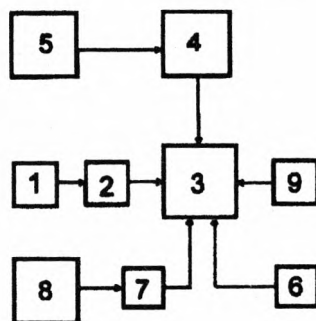
(54) Sposób i układ do wyznaczania kąta przechylenia, kąta pochylenia i azymutu statku powietrznego

(57) Rozwiązanie służy usprawnieniu procesu sterowania statkiem powietrznym poprzez dokładne określanie jego położenia przestrzennego na podstawie wskazania kąta przechylenia, kąta pochylenia i azymutu.

Za podstawę do wyznaczania kąta przechylenia, kąta nachylenia i azymutu przyjmuje się sygnały zespołu (1) przyspieszeniomierzy, reprezentujące składowe przyspieszenia statku powietrznego względem Ziemi, które z sygnałami odbiornika (5) nawigacji satelitarnej po ich przetworzeniu na postać cyfrową wprowadza się do komputera (3) jako dane do układu równań, stanowiących algorytm obliczania szukanych kątów.

Układ na wejściu zawiera zespół (1) przyspieszeniomierzy, połączony z jednym z wejść komputera (3) poprzez blok (2) konwerterów analogowo-cyfrowych. Do innych wejść komputera włączone są odbiornik (5) sygnałów nawigacji satelitarnej, zespół (8) czujników danych nawigacyjnych, blok (6) wprowadzania danych oraz wyświetlacz (9).

(2 zastrzeżenia)

Zeszyt Nr 17/2001

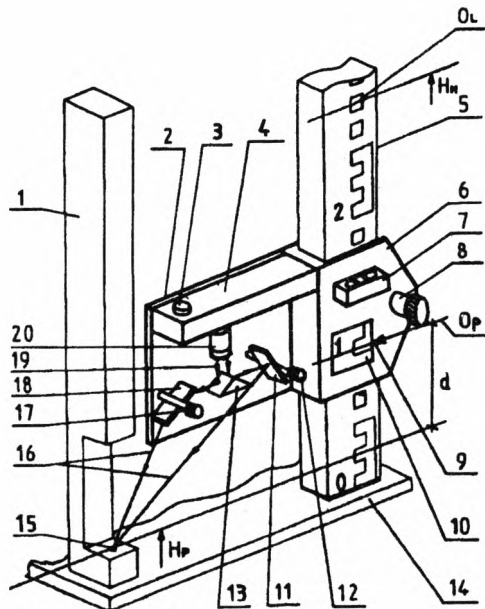
A1(21) 345935 (22) 2001 02 16 7(51) G01C 5/00

(71) Akademia Rolnicza, Wrocław

(72) Ćmielewski Kazimierz, Bryś Henryk

(54) Przyrząd do pomiarów wysokościowych elementów konstrukcyjnych budowli inżynierskich

(57) Przyrząd posiada obejmę (6) wyposażoną w śrubę nastawczą (8) i libellę (7). Na

bocznej ścianie wspomniana obejmą (6) ma osadzoną płytkę pionową (2) z wysięgnikiem (4), który na wierzchniej ścianie ma osadzony przycisk (3), a na dolnej ścianie ma zamocowaną diodę laserową (20). Na płycie pionowej (2) jest osadzony element optyczny (13), po którego obu stronach są zamocowane osie lewa (17) i prawa (12) ze zwierciadłami, odpowiednio lewym (18) i prawym (11). Przyrząd może znaleźć zastosowanie przy określaniu wysokości punktów, osi oraz płaszczyzn elementów, do których ograniczona jest dostępność.

(10 zastrzeżeń)

Zeszyt Nr 21/2001

U1(21) 112046

(22) 2001 03 23

7(51) G01C 15/02

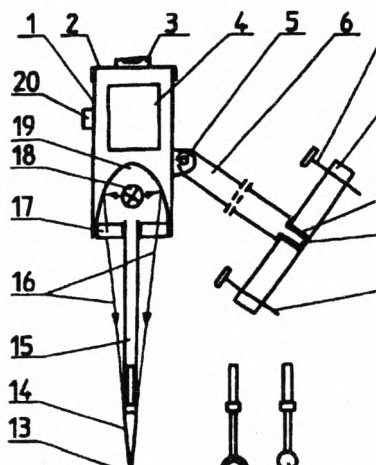
(71) Akademia Rolnicza, Wrocław

(72) Ćmielewski Kazimierz

(54) Przyrząd do sygnalizowania punktów geodezyjnych

(57) Przyrząd umożliwia w miejscach charakteryzujących się trudnymi warunkami pomiarów, jednoznaczne sygnalizowanie punktów geodezyjnych oraz jednorodne oświetlenie konturu części pomiarowej w pełnym zakresie horyzontu obserwacyjnego, to jest w zakresie 360° .

Przyrząd posiada tuleję (1) zamkniętą od górnej strony pokrywą (2) z libellą pudełkową (3). Na tulei (1) umieszczone są przycisk (20) oraz zawias (5) współpracujący

z wysięgnikiem (6), na którym zamocowane jest ramię (8) wyposażone w śruby poziomujące (7). Wewnątrz tulei (1) umieszczona jest bateria (4) oraz zwierciadło eliptyczne (19) ze źródłem światła (18). W dolnej części wspomnianego zwierciadła (19) zamocowana jest płytka szklana (17), w której jest osadzona rurka (15).

W okresie pomiarów na końcu rurki (15) zamocowana jest, w zależności od typu punktu kontrolowanego (13), jedna z wymiennych końcówek, np.: kulista (11), czaszowa (12) albo stożkowa (14).

(4 zastrzeżenia)

Zeszyt Nr 22/2001

AI (21) 339688

(22)2000 04 14

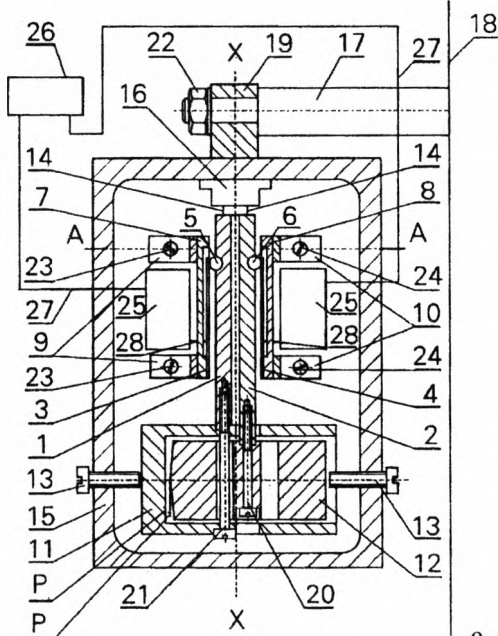
7(51)G01N 33/00

(71) Instytut Geodezji i Kartografii, Warszawa

(72) Kołodziejczyk Mieczysław, Weiss Krzysztof

(54) Pochyłomierz grawitacyjny kwarcowy

(57) Pochyłomierz grawitacyjny kwarcowy do zdalnego, automatycznego pomiaru nachyleń różnych obiektów, zwłaszcza obiektów hydrotechnicznych, kominów fabrycznych oraz ścian różnych budowli, jest wyposażony w dwa podwieszone wewnątrz hermetycznej obudowy wahadła (1, 2) usytuowane symetrycznie względem osi X-X i obciążone w taki sposób, że obciążnik (12) wahadła (2) jest umieszczony wewnątrz obciążnika (11) wahadła (1). Do górnych części wahadeł są przytwierdzone kulki (5, 6), które stykają się z jednymi końcami

rezonatorów kwarcowych (3, 4) w kształcie płytek płasko-równoległych, a ich drugie końce są przymocowane do powierzchni oporowych oprawek (7, 8), równoległych do osi X-X i połączonych z obudową (15) za pomocą wsporników (9, 10).

(2 zastrzeżenia)

Zeszyt Nr 25/2001

A3(21) 340513

(22) 2000 06 02

7(51) G01C 21/00

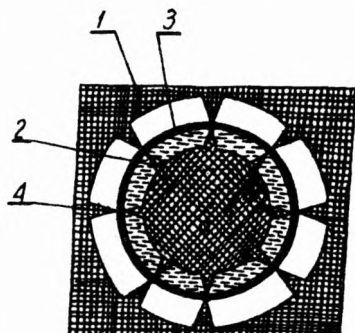
(61) 322146

(75) Jackowski Kajetan, Gdynia

(54) Urządzenie do grawimetrycznego wyznaczania pozycji statku

(57) Urządzenie do wyznaczania pozycji statku charakteryzuje się tym, że wewnątrz zamkniętej obudowy (1) znajdują się: wewnętrzny pomiarowy element (2)

zrównoważony działaniem siły wyporu cieczy i zewnętrzny niezrównoważony pomiarowy element (3), z którymi związane są tensometryczne czujniki (4) mierzące naciski w punktach pomiarowych wewnętrznego pomiarowego elementu (2) i zewnętrznego niezrównoważonego elementu (3), wywołane przyspieszeniami działającymi na cały układ pomiarowy. Punkty pomiarowe są rozmieszczone najkorzystniej w równych odległościach od środka układu (pkt 0).

(1 zastrzeżenie)

U1 (21) 112260

(22) 2001 06 07

7(51) G01M 11/00

(71) Akademia Rolnicza, Wrocław

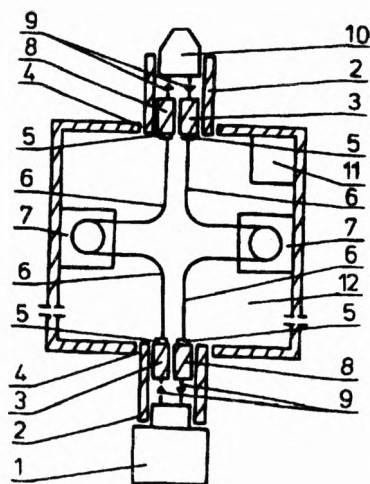
(72) Ćmielewski Kazimierz

(54) Przyrząd do testowania dalmierza elektrooptycznego

(57) Przyrząd posiada komorę stabilizacyjną (12) ze stabilizatorem warunków atmosferycznych (11), która w przedniej i tylnej ścianie posiada otwory (4) z osadzonymi w nich tulejami sprzęgającymi (2), w których w trakcie badań mocuje się pryzmat zwrotny (10) i testowany dalmierz elektrooptyczny (1). W każdej z tuleji sprzęgających (2) umieszczone są optyczne elementy wprowadzający (3) i wyprowa-

dzający (8) wyposażone w złącza (5), w których mocuje się końcówki światłowodów (6). Przyrząd posiada zestaw wymiennych zasobników (7) ze światłowodami (6) o długości 1, 2, 5, 10, 20, 100, 200, 500 i 1000 m, będącymi imitatorami odległości. Przyrząd umożliwia wyznaczanie i kontrolowanie stałej poprawki dalmierzy elektrooptycznych, uwzględnianej w wynikach pomiarów odległości.

(4 zastrzeżenia)

Literowo-cyfrowe kody rodzaju dokumentu (według normy WIPO ST. 16)

A1 - ogłoszenie o zgłoszeniu wynalazku

A3 - ogłoszenie o zgłoszeniu wynalazku (na patent dodatkowy)

U1 - ogłoszenie o zgłoszeniu wzoru użytkowego

Cyfrowe kody identyfikujące, które poprzedzają informacje o zgłoszonych wynalazkach oraz wzorach użytkowych (według normy WIPO ST. 9)

(21) - numer zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego

(22) - data zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego

(31) - numer zgłoszenia priorytetowego (standaryzowany)

(32) - data zgłoszenia priorytetowego (data pierwszeństwa)

(33) - kraj, w którym dokonano zgłoszenia priorytetowego (kod kraju)

(51) - symbol Międzynarodowej Klasyfikacji Patentowej

(54) - tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego

(57) - skrót opisu

(61) - nr zgłoszenia głównego

(71) - nazwisko i imię lub nazwa zgłaszającego, który nie jest twórcą wynalazku lub wzoru użytkowego

(72) - nazwisko i imię twórcy wynalazku lub wzoru użytkowego

(75) - nazwisko i imię twórcy wynalazku lub wzoru użytkowego, który jest zarazem zgłaszającym

(86) - data i numer zgłoszenia międzynarodowego

(87) - data i numer publikacji zgłoszenia międzynarodowego (dodatkowo podaje się miejsce publikacji)

AKTUALNOŚCI

Stanisław Dąbrowski

Jubileusze Dyrektora Adama Linsenbartha

Liczba mnoga w tytule bierze się stąd, że Pan doktor habilitowany, inżynier Adam Linsenbarth, profesor w IGiK obchodził nie tylko znaczny Jubileusz 70-lecia urodzin, ale również 50-lecia pracy zawodowej, 45-lecia ukończenia studiów, 35-lecia posiadania stopnia doktora nauk technicznych, 5-lecia habilitacji, 10-lecia kierowania Instytutem Geodezji i Kartografii czyli pełnienia funkcji dyrektora. Do tego można dodać jubileusze rodzinne i te związane z działalnością społeczną. A więc jest ich wiele. Nie wszystkie zbiegają się dokładnie z datą 30 listopada (urodziny) i nie wszystkie dokładnie przypadły w roku 2001, ale wszystkie one miały miejsce, aczkolwiek niestety, nie każdy z osobna był obchodzony tak uroczysto i w tak licznym gronie.

Zaslugi Jubilata dla rozwoju fotogrametrii są według mnie, fotogrametry, który tej specjalności poświęcił wiele lat życia zawodowego, szczególnie warte uwagi. Pan Adam Linsenbarth związał się z fotogrametrią od czasów studiów w Politechnice Warszawskiej, które ukończył w roku 1956, uzyskując dyplom magistra inżyniera geodety ze specjalnością fotogrametria. Był uczniem profesora Mariana Brunona Piaseckiego. Przez wiele lat pracował w Państwowym Przedsiębiorstwie Fotogrametrii, awansując do stanowiska głównego technologa włącznie. Był założycielem i aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Fotogrametrycznego (1959) oraz działaczem Międzynarodowego Towarzystwa Fotogrametrycznego i już w roku 1964 objął funkcję sekretarza Komisji VI. W imieniu Międzynarodowego Towarzystwa Fotogrametrii i Teledetekcji, w roku 1999 prof. A. Linsenbarth prezentował referat na konferencji ONZ „UNISPACE III”. W Komitecie Geodezji Polskiej Akademii Nauk prof. Linsenbarth jest przewodniczącym Sekcji Fotogrametrii i Teledetekcji, jest także członkiem Komitetu Badań Kosmicznych i Satelitarnych PAN. Pełni wiele funkcji w organizacjach geodezyjnych

i fotogrametrycznych. Jest członkiem Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej.

O zasługach Jubilata, funkcjach pełnionych w przeszłości i obecnie, obejmowanych stanowiskach i zaszczytach obszernie mówiono w referatach i adresach gratulacyjnych podczas sesji naukowej, jaka odbyła się z okazji jubileuszu 70-lecia urodzin i 50-lecia pracy zawodowej Dyrektora IGiK Adama Linsenbartha w dniu 10 grudnia 2001 roku. Uroczystości i obrady sesji naukowej miały miejsce w Sali Lustrzanej Pałacu Stanisława Staszica w Warszawie. Sala mieszcząca ponad 200 osób była wypełniona do ostatniego miejsca. Wśród gości pragnących uczcić Jubileusz obecne były tu osobistości pełniące ważne funkcje państwowe i społeczne: Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury prof. Marek Bryx, Główny Geodeta Kraju Jerzy Albin, Szef Zarządu Geografii Wojskowej płk. Eugeniusz Sobczyński, Przewodniczący Stowarzyszenia Geodetów Polskich prof. Kazimierz Czarnecki, były Główny Geodeta Kraju dr Kazimierz Bujakowski, gen. Mirosław Hermaszewski – pierwszy polski kosmonauta i inni. Obecni byli reprezentanci wyższych uczelni, instytutów naukowych, Polskiej Akademii Nauk, profesorowie seniorzy tacy jak prof. Felician Piątkowski, prof. Henryk Leśniok i inni. Ważnymi gośćmi byli również liczni członkowie rodziny Jubilata, a wśród nich małżonka Jubilata pani Barbara Linsenbarth, dwie Jego córki panie Anna i Elżbieta, pierwsza wnuczka pani Agata – mama prawnuka Jubilata, wnuczki i wnukowie oraz inni członkowie rodziny.

Wiele serdecznych gratulacji i najlepszych życzeń oraz pięknych kwiatów przekazano Jubilatowi podczas tej uroczystości. Były wystąpienia i przemówienia, w których podkreślano zasługi Jubilata i przedstawiano Jego sylwetkę jako człowieka, naukowca, działacza, przełożonego, współpracownika i kolegi. Ponadto gratulacje i życzenia zawarto w kilkudziesięciu uroczystych adresach, z których część odczytano. Były pisma od osobistych przyjaciół Jubilata, współpracowników i instytucji, podkreślających zasługi Jubilata i Jego wkład w rozwój tych placówek, od kolegów, z którymi współdziałał na forum organizacji społecznych i zawodowych, od kolegów ze środowiska swojego miasta i szkoły – Starogardu Gdańskiego, którzy z dumą zaliczają Jubilata do grona postaci najznakomitszych i wielce zasłużonych, a także od seniorów nauki takich jak prof. Jan Różycki, prof. Michał Poczobutt-Odlanicki. Listy gratulacyjne między innymi

nadesłali: Wiceprezes Rady Ministrów – Minister Infrastruktury Marek Pol, Minister Nauki – Michał Kleiber, Sekretarz Komitetu Badań Naukowych – dr Krzysztof Frąckowiak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska – dr Krzysztof Szamałek, Przewodniczący Rady Głównej Jednostek Badawczo-Rozwojowych – prof. Zbigniew Śmieszek, prof. T. Blachut, prof. G. Zarzycki i inni, których nie zdołałam tu wymienić.

Gratulacje przekazali także: prezydent Międzynarodowego Towarzystwa Fotogrametrii i Teledetekcji – prof. John C. Trinder, prezydent Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej – dr Bengt Rystedt, prezydent Międzynarodowej Organizacji EURISY – prof. Hubert Curien (aktualny Prezes Francuskiej Akademii Nauk). Wiele adresów pochodziło z różnych krajów świata: z Australii, z Czech, z Francji, z Kanady, z Niemiec, z Rosji, ze Szwecji, z Ukrainy, z USA, z Węgier.

Uroczystość jubileuszu była jednocześnie sesją naukową, podczas której wygłoszono szereg referatów. Pierwszym spośród tych wystąpień był referat prof. Bogdana Neya „Profesor Adam Linsenbarth – Znakomity Fotogrametra, Zasłużony Innowator i Organizator”, w którym został przedstawiony życiorys, sylwetka naukowa i zawodowa, zasługi społeczne i organizacyjne i zarys dorobku naukowego Jubilata.

Jubilat, Profesor Adam Linsenbarth, dyrektor Instytutu Geodezji i Kartografii, w swoim wystąpieniu nawiązał do przekazanych Mu gratulacji, życzeń i adresów i omówił niektóre aspekty swojej drogi życiowej i zawodowej, działalności i zagadnień, którymi się zajmował. Podkreślił wielokrotnie rolę swoich nauczycieli, współpracowników, podwładnych, kolegów i przyjaciół, jaką odegrali oni w Jego osiągnięciach. Wyraził im wdzięczność i złożył podziękowania. Podkreślił, z wyraźnym wzruszeniem, udział w tych dokonaniach swoich najbliższych, zarówno Rodziców, jak i towarzyszącej mu we wszystkich, nie zawsze łatwych chwilach, małżonki Barbary i swoich córek Anny i Elżbiety.

Wśród opracowanych na tę sesję referatów znalazły się prezentacje takich autorów zagranicznych jak: Gottfried Konecny, George J.M. Zarzycki, Jiří Šima, Peter Winkler oraz następujących autorów z Polski: Aleksandra Bujakiewicz, Zbigniew Sitek, Idzi Gajderowicz, Stanisław Ostaficzuk, Marek Graniczny, Jan R. Olędzki, Wojciech Bychawski, Andrzej Majde, Andrzej Świątkiewicz, Wiesław Graszka

i Jerzy Pietruszka, Kazimierz Furmańczyk i Igor Szakowski. Teksty tych referatów zostały zamieszczone w specjalnym wydaniu zeszytów naukowych Prace Instytutu Geodezji i Kartografii (2001, vol. XLVIII, z. 104), które to wydawnictwo otrzymali wszyscy uczestnicy sesji. Większość referatów, będących interesującymi opracowaniami naukowymi, została zaprezentowana osobiście przez autorów podczas obrad sesji, która trwała kilka godzin. Pani prof. Aleksandra Bujakiewicz z Politechniki Warszawskiej zaprezentowała referat na temat „Główne osiągnięcia i możliwości fotogrametrii na przełomie XX i XXI wieku”. Dyrektor naukowy Instytutu Geodezji, Kartografii i Teledetekcji (FÖMI) Peter Winkler z Budapesztu przedstawił w języku angielskim referat: „The Role of Institute of Geodesy, Cartography and Remote Sensing (FÖMI) in the National GIS and RS Programm. Achievements and Perspectives”. Profesor Jiří Šíma, były prezes Czeskiego Urzędu Geodezji, Kartografii i Katastru przygotował referat: „New tasks of aerial photogrammetry in the Czech Republic at the beginning of the 21st century”.

Profesor Idzi Gajderowicz z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie wygłosił referat pod tytułem: „Libia – sympatia Profesora Adama Linsenbartha” podkreślając w nim wkład Jubilata w rozwój fotogrametrii, geodezji i kartografii w Libii, dokonany przez prof. Linsenbartha w ciągu 9-ciu lat Jego pracy w tym kraju. Profesor Stanisław Ostaficzuk z katedry Geologii Podstawowej Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu przedstawił w swoim referacie temat: „Interpretacja treści mapy topograficznej w geologii”, w którym nawiązał również do współpracy naukowej z prof. Linsenbarthem.

Nie wszystkie referaty mogły być wygłoszone ze względów organizacyjnych. Ich teksty znajdują się w materiałach sesji.

W przerwach obrad uczestnicy sesji częstowani byli przekąskami, słodczykami i napojami w przyległych do sali obrad pomieszczeniach bufetowych. Wraz z materiałami konferencyjnymi goście otrzymali wydany przez IGiK aktualny kalendarz plakatowy na rok 2002 z obrazami satelitarnymi wojewódzkich miast Polski.

Przylączając się do serdecznych gratulacji składanych Panu Dyrektorowi Adamowi Linsenbarthowi i całej Jego Rodzinie, pracownicy IGiK życzą – wielu dalszych lat życia w zdrowiu i pomyślności oraz dalszych sukcesów w działalności naukowej i społecznej.

AKTUALNOŚCI

Stanisław Dąbrowski

Posiedzenie Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej w dniu 18 grudnia 2001 roku

Komunikat

W dniu 18 grudnia 2001 roku w sali konferencyjnej Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii odbyło się posiedzenie Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej. Na posiedzeniu byli obecni członkowie Rady oraz zaproszeni goście: Prezes Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii Jerzy Albin, Wiceprezes GUGiK Krzysztof Mączewski, Dyrektor Generalny GUGiK Tadeusz Kościuk, rzecznik prasowy GUGiK Witold Zaremba, Prezes Geodezyjnej Izby Gospodarczej Bogdan Grzechnik, oraz dziennikarze „Przeglądu Geodezyjnego” i „Geodety”.

Obrady prowadził Przewodniczący Rady prof. Bogdan Ney. Zgodnie z przyjętym porządkiem obrad rozpoczęto je od wystąpienia Głównego Geodety Kraju Prezesa GUGiK Jerzego Albina. Główny Geodeta Kraju omówił problemy i zagadnienia wymagające rozwiązań i decyzji m.in. takich jak funkcjonowanie systemu katastralnego w kontekście uczestnictwa w Unii Europejskiej, określenie systemu baz danych SIT, tworzenie ram prawnych i finansowych dla funduszu gospodarki zasobem geodezyjnym i kartograficznym, struktura organizacyjna służby geodezyjno-kartograficznej w Polsce, opracowanie nowego prawa geodezyjnego uwzględniającego sprawę samorządu zawodowego.

Rada powołała Komisję wnioskową w składzie: A. Makowski – przewodniczący, W. Matela i W. Dyakowski, która opracuje wnioski z posiedzenia.

Referat pt.: „Sektor publiczny i sektor prywatny w geodezji i kartografii” wygłosił pan Marek Ziemak. Natomiast wypowiedź na temat problemów przedstawionych w referacie opracowanym w formie

pisemnej przez prof. Zdzisława Adamczewskiego (nieobecnego na posiedzeniu) odczytał Sekretarz Rady Stanisław Dąbrowski. Następnie rozpoczęła się dyskusja z udziałem zebranych i zgłaszanie wniosków. Wnioski opracowywane przez Komisję wnioskową dotyczą:

1. Rozpoczęcia w trybie pilnym pracy nad projektem zmiany struktury organizacyjnej Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, nad reformą Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego oraz niezbędnymi zmianami organizacyjnymi funkcjonowania Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej.
2. Dążenia do tego, aby w nowelizowanych przepisach dokonano zapisów, które nie tylko uregulują zasady i wyznaczą ramy wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych, na własny rachunek przez pracowników administracji publicznej, na terenie działania swojej jednostki administracyjnej, ale będą również podstawą do powszechnego odrodzenia się zrębów etyki zawodowej.
3. Wprowadzenia ograniczenia uczestniczenia w przetargach na prace geodezyjne i kartograficzne, organizowanych w oparciu o Ustawę o Zamówieniach Publicznych, jednostek budżetowych administracji publicznej, pracowników samorządowych i naukowych działających na własny rachunek, bądź firm, w których posiadają oni udziały kapitałowe.
4. Doprowadzenia do egzekwowania przez Inspekcję Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej przez pracowników samorządowych.
5. Wprowadzenia zwiększonego nadzoru kierowników, administracji geodezyjnej oraz jednostek naukowych nad podległymi pracownikami w zakresie wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych na własny rachunek.
6. Wprowadzenia zasady konkursów oraz kadencyjności stanowisk w odniesieniu do kierowniczych stanowisk geodezyjnych w administracji rządowej i samorządowej, łącznie z kierownikami ośrodków geodezyjnych.
7. Opracowania zasad wzajemnej współpracy pomiędzy firmami komercyjnymi a instytucjami naukowymi w zakresie wspólnego wykonywania zarówno prac geodezyjnych i kartograficznych, jak również uczestniczenia w pracach badawczo-rozwojowych.

8. Zintensyfikowania prac nad wprowadzeniem certyfikatów ISO zarówno dla ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej, jak i firm komercyjnych.
9. Wprowadzania ciągłego, instytucjonalnego nadzoru nad realizacją przetargów w celu podniesienia jakości opracowań geodezyjnych i kartograficznych oraz wyeliminowania z rynku usług geodezyjnych przypadkowych wykonawców.
10. Wprowadzenia do przepisów zasady permanentnych szkoleń dla wszystkich geodetów wykonujących samodzielnie funkcje w geodezji i kartografii.
11. Podwyższenia wymagań dla uzyskania uprawnień zawodowych w geodezji.
12. Wprowadzenia pod obrady najbliższego posiedzenia PRGiK tematu związanego z organizacją Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, reformą Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego oraz zmianami organizacyjnymi Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej.

Po zakończeniu dyskusji Prezes GUGiK Jerzy Albin poinformował, że na początku 2002 roku planuje spotkanie z Radą, na którym zostaną przedstawione zamierzenia Głównego Geodety Kraju na ten rok.

Przewodniczący Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej zakończył posiedzenie dziękując za przybycie i udział wszystkim zebrany oraz przekazał wszystkim obecnym życzenia z okazji Świąt Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku 2002.

Opracował:

dr inż. Stanisław Dąbrowski – Sekretarz Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej

Karol Szeliga

Podyplomowe Studium Katastru

Zmiany systemu gospodarczego zapoczątkowane przełomem ustrojowym w 1989 roku sprawiły, że polski kataster (oficjalnie: ewidencja gruntów i budynków) – ukształtowany w systemie gospodarki centralnie zarządzanej – wymaga transformacji dostosowującej go do potrzeb gospodarki rynkowej.

Dodatkową przesłanką, zupełnie innej natury, przesłanką technologiczną, przemawiającą za modernizacją polskiego katastru, jest powszechna dostępność technologii informatycznej, która sprawia, że kontynuowanie dziś katastru w „technologii ręcznej” (papierowej), należy uznać za anachronizm.

W poprzednim systemie społeczno-gospodarczym w zasadzie każdy geodeta posiadał niezbędną wiedzę katastralną i wystarczające umiejętności do wykonywania swojego zawodu zarówno na styku z instytucją katastru, jak i w prowadzeniu tej instytucji.

Dziś kwalifikacje te są niewystarczające. Kataster okazał się dziś – w nowej sytuacji ustrojowej i technologicznej – jednym z najtrudniejszych problemów polskiej geodezji. Świadczą o tym choćby następujące fakty:

- opracowywanie przepisów wykonawczych do prawa geodezyjnego i kartograficznego dotyczących katastru trwało zbyt długo, np. na pierwszą ich edycję trzeba było czekać 7 lat (1989–1996),
- instrukcji technicznej katastru ciągle brak,
- problemy katastralne nabrzmiały do tego stopnia, że w celu ich rozwiązania Prezes Rady Ministrów powołał w 1999 roku międzyresortowy Zespół do Spraw Opracowania i Koordynacji Rządowego Programu Rozwoju Systemu Katastralnego; jak dotąd, rezultaty dokonań tego Zespołu nie znalazły dostrzegalnego przełożenia na działania praktyczne.

W tej wielce złożonej dla rozwoju polskiego katastru sytuacji – Instytut Geodezji i Kartografii podejmuje próbę wyjścia naprzeciw zaistniałym potrzebom przez zorganizowanie, równoległe z prowadzonymi przez siebie badaniami naukowymi nad katastrem, podyplomowego studium katastru, którego założenia organizacyjne przedkładamy poniżej.

Założenia organizacyjne Podyplomowego Studium Katastru

Cel: upowszechnienie wiedzy i umiejętności w dziedzinie współczesnego, ujmowanego interdyscyplinarnie katastru –
– w środowisku osób prowadzących kataster oraz wśród jego użytkowników

Program:

- ▶ 164 godz. wykładów profesorów geodezji, prawa i ekonomii oraz wybitnych specjalistów praktyków w dziedzinie geodezji, informatyki i administracji zajmujących się katastrem
- ▶ 56 godz. warsztatów katastralnych (ćwiczenia i seminaria)
- ▶ bloki tematyczne przedmiotów:
 - aspekty prawne katastru i jego funkcja w państwie
 - rozwój i metodologia katastru
 - typowe prace geodezyjno-kartograficzne związane z katastrem
 - nowoczesne technologie stosowane przy tworzeniu i prowadzeniu katastru
 - rynkowe i społeczne uwarunkowania katastru

Wymagane od kandydatów dokumenty:

- podanie
- kwestionariusz osobowy
- dyplom ukończenia studiów wyższych
- przebieg pracy zawodowej
- ewentualne skierowanie zakładu pracy

Organizacja

Studium trwa 2 semestry (1-szy sem.: październik – styczeń, 2-gi sem.: luty – maj), zajęcia w dniach weekendowych, termin przyjmowania zapisów: do 15 września 2002 roku, nabór według kolejności zgłoszeń.

Informacje szczegółowe

Instytut Geodezji i Kartografii
ul. Jasna 2/4, 00-950 Warszawa
tel. (0 prefiks 22) 828 02 69 w. 128
e-mail: chelstowski@igik.edu.pl
www.igik.edu.pl – m.in. wykaz przedmiotów

KONFERENCJE, NARADY, KONSULTACJE

Stanisław Dąbrowski

Seminarium dotyczące projektu celowego „System Oceny Jakości w Geodezji i Kartografii”

W dniu 5 grudnia 2001 roku w sali konferencyjnej Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii odbyło się seminarium organizowane przez Departament d/s Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego i Instytut Geodezji i Kartografii.

Projekt celowy „System Oceny Jakości w Geodezji i Kartografii” jest realizowany w Instytucie Geodezji i Kartografii przez Ośrodek Certyfikowania Jakości, a głównym wykonawcą jest Główny Urząd Geodezji i Kartografii. Środki na realizację projektu zapewnione są przez Komitet Badań Naukowych, Główny Urząd Geodezji i Kartografii i przez Krajowy Związek Pracodawców Firm Geodezyjno-Kartograficznych.

Seminarium prowadziła Dyrektor Departamentu mgr inż. Grażyna Skołbania. Otwarcia obrad dokonał Główny Geodeta Kraju dr inż. Kazimierz Bujakowski, który podkreślił znaczenie projektu na tle współczesnej sytuacji w branży.

Wystąpienie Dyrektora Grażyny Skołbani dotyczyło charakterystyki i celów realizowanego projektu na tle potrzeb wprowadzania systemów zapewniania jakości w geodezji i kartografii i zawarte było w referacie „System oceny jakości w geodezji i kartografii”. Omówienie warunków i harmonogramu umowy dotyczącej projektu celowego realizowanego ze środków KBN, GUGiK i KZPFG-K będącego przedmiotem obrad seminarium omówiła mgr inż. Teresa Dąbrowska z Departamentu ds. PZGiK GUGiK.

Prezentacji stanu zaawansowania prac nad realizacją projektu dokonał dr inż. Stanisław Dąbrowski – kierownik Ośrodka Certyfikowania Jakości w Geodezji i Kartografii organizowanego w ramach tego projektu. Stan zaawansowania prac oraz charakterystyka dotychczasowych wyników przedstawiona w tym referacie świadczą

o przebiegu projektu zgodnie z jego założeniami. Specjalista ds. jakości Piotr Polatowski z OCJ IGiK omówił zagadnienie przygotowania organizacji firm do certyfikacji i poruszył niektóre uwarunkowania wdrażania systemów jakości na tle wymagań zgodności z normami dotyczącymi zarządzania jakością.

Ponadto głos w dyskusji zabierali obecni na seminarium przedstawiciele wykonawstwa geodezyjnego i kartograficznego, przedstawiając m.in. stan przygotowań do certyfikacji oraz uwagi i spostrzeżenia z prac nad wdrożeniem systemów zarządzania jakością. W większości wystąpień podkreślano pilną potrzebę rozpoczęcia działalności Ośrodka Certyfikowania Jakości w Geodezji i Kartografii, który po uzyskaniu akredytacji w Polskim Centrum Akredytacji będzie mógł prowadzić procesy certyfikacji w firmach i organizacjach geodezyjnych i kartograficznych.

PRZEGLĄD PRZEPISÓW PRAWNYCH

Andrzej Zgliński

Wybrane przepisy ogłoszone w 2001 r.

Dziennik Ustaw – z 2001 r.

Nr 33, poz. 388 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 20 marca 2001 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych.

Tekst jednolity dotyczy ustawy z dnia 25 lipca 1985 roku o jednostkach badawczo-rozwojowych, zawierając wszelkie dotychczasowe zmiany tej ustawy.

Rozdziały ustawy: 1. Przepisy ogólne. 2. Tworzenie, łączenie, podział, przekształcanie i likwidacja jednostek badawczo-rozwojowych. 2a. Państwowy instytut badawczy. 3. Zasady gospodarki jednostek badawczo-rozwojowych. 4. Organy jednostki badawczo-rozwojowej [są nimi: dyrektor i rada naukowa]. 5. Nadzór nad działalnością jednostki badawczo-rozwojowej. 6. Pracownicy jednostki badawczo-rozwojowej. 7. Pracownicy naukowci. 8. Pracownicy badawczo-techniczni. 9. Pracownicy inżynieryjno-techniczni. 10. Pracownicy administracyjno-ekonomiczni. 11. Pozostali pracownicy. 12. Uprawnienia pracowników jednostki badawczo-rozwojowej. 13. Przepisy szczególne i przejściowe.

Nr 38, poz. 454 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 roku w sprawie ewidencji gruntów i budynków.

Rozdziały: 1. Przepisy ogólne. 2. Zakładanie ewidencji gruntów i budynków. 3. Prowadzenie ewidencji gruntów i budynków oraz szczegółowe zasady wymiany danych ewidencyjnych. 4. Szczegółowy zakres informacji objętych ewidencją gruntów i budynków oraz zakres

informacji objętych rejestrem cen i wartości nieruchomości. 5. Sposób i terminy sporządzania powiatowych, wojewódzkich i krajowych zestawień zbiorczych danych objętych ewidencją gruntów i budynków. 6. Rodzaje budynków i lokali, których nie wykazuje się w ewidencji gruntów i budynków. 7. Przepisy przejściowe i końcowe.

Załączniki do rozporządzenia: 1. Identyfikatory obiektów bazy danych ewidencyjnych. 2. Zaliczanie gruntów, budynków i lokali do grup i podgrup rejestrowych. 3. Protokół ustalenia przebiegu granic działek do celów ewidencji gruntów i budynków. 4. Wymiana i udostępnianie danych bazy danych ewidencyjnych. 5. Treść i forma wypisu oraz wyrysu z operatu ewidencyjnego oraz klauzul związanych z ich uwierzytelnieniem. 6. Zaliczanie gruntów do poszczególnych użytków gruntowych.

Ewidencję zakłada się i prowadzi w systemie informatycznym, którego podstawę stanowią komputerowe bazy danych ewidencyjnych. Ewidencja obejmuje całe terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem morza terytorialnego.

Jednostka ewidencyjna (tj. obszar gruntów położonych w granicach administracyjnych gminy, miasta, dzielnicy) dzieli się na obręby ewidencyjne, w skład których wchodzi działki ewidencyjne. Ewidencja obejmuje dane liczbowe i opisowe dotyczące gruntów i budynków oraz lokali, a także dane dotyczące właścicieli nieruchomości i niektórych form władania (użytkowanie wieczyste, trwałe zarząd i inne).

Użytki gruntowe podzielono na następujące grupy: użytki rolne, grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione, grunty zabudowane i zurbanizowane, użytki ekologiczne, nieużytki, grunty pod wodami, tereny różne.

Nr 38, poz. 455 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 2 kwietnia 2001 roku w sprawie geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej.

Rozdziały: 1. Przepisy ogólne. 2. Szczegółowe zasady i tryb zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu. 3. Szczegółowe zasady i tryb uzgadniania usytuowania projektowanych sieci. 4. Szczegółowe zasady i tryb współdziałania między jednostkami

prowadzącymi geodezyjną ewidencję sieci uzbrojenia terenu i jednostkami prowadzącymi ewidencję branżową sieci. 5. Organizacja, kompetencje i sposób wynagradzania zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej. 6. Przepisy przejściowe i końcowe.

Geodezyjna ewidencja sieci uzbrojenia terenu to uporządkowany zbiór informacji o przestrzennym położeniu i podstawowych danych technicznych sieci uzbrojenia terenu, a także o właścicielach i jednostkach organizacyjnych zarządzających tymi sieciami. Ewidencję zakładają i prowadzą starostwie, a dla terenów zamkniętych – zarządzający tymi terenami. Podstawowym elementem ewidencji jest przewód stanowiący liniowy fragment sieci uzbrojenia terenu określonego rodzaju. Uzgodnień usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu dokonuje się na posiedzeniach zespołu uzgadniania dokumentacji projektowej, powoływanego przez starostę.

Nr 49, poz. 508 – Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 roku – Prawo własności przemysłowej.

Ustawa normuje stosunki w zakresie wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, topografii układów scalonych oraz sprawy projektów racjonalizatorskich, a także zadania i organizację Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, będącego centralnym organem administracji rządowej. Czas trwania patentu na wynalazek wynosi 20 lat.

Ustawa wchodzi w życie 22.08.2001 r. Traci też moc m.in. ustawa z dnia 19 października 1972 roku o wynalazczości (Dz. U. z 1993 r. Nr 26, poz. 117 ze zm.).

Nr 49, poz. 509 – Ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 roku o rzecznikach patentowych.

Ustawa określa zasady i warunki wykonywania zawodu rzecznika patentowego oraz organizację i zakres działania samorządu rzeczników patentowych, to jest Polskiej Izby Rzeczników Patentowych.

Nr 56, poz. 588 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 15 maja 2001 roku w sprawie określenia rodzajów map, materiałów fotogrametrycznych i teledetekcyjnych, stanowiących

państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, których rozpowszechnianie, rozprowadzanie oraz reprodukowanie w celu rozpowszechniania i rozprowadzania wymaga zezwolenia oraz trybu udzielania tych zezwoleń.

Powyższego zezwolenia wymagają znajdujące się w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym: mapy topograficzne, administracyjne i tematyczne, mapa zasadnicza, fotogrametryczne i teledetekcyjne zdjęcia lotnicze, zdjęcia satelitarne, materiały pochodne od zdjęć lotniczych i satelitarnych.

Nr 56, poz. 589 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 18 maja 2001 roku w sprawie materiałów geodezyjnych i kartograficznych oznaczanych klauzulą „poufne”.

Materiały wymienione w rozporządzeniu, ze względu na ochronę interesów państwa lub interesu społecznego, są oznaczane klauzulą „poufne” (niektóre materiały związane z terenami zamkniętymi albo zawierające wartości deklinacji lub uchylenia magnetycznego i inne).

Nr 57, poz. 603 – Obwieszczenie Ministra Skarbu Państwa z dnia 28 maja 2001 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

Tekst jednolity dotyczy ustawy z dnia 19 października 1991 roku o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, zawierając wszelkie dotychczasowe zmiany tej ustawy.

Nr 62, poz. 627 – Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska.

Ustawa weszła w życie z dniem 1.10.2001 r. Zawiera tytuły: I. Przepisy ogólne. II. Ochrona zasobów środowiska. III. Przeciwdziałanie zanieczyszczeniom. IV. Poważne awarie. V. Środki finansowo-prawne. VI. Odpowiedzialność w ochronie środowiska. VII. Organy administracji oraz instytucje ochrony środowiska. VIII. Programy dostosowawcze. IX. Przepis końcowy.

Przez środowisko należy rozumieć ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, zwierzęta i rośliny, krajobraz oraz klimat. Źródłem informacji o środowisku jest w szczególności państwowy monitoring środowiska. Monitoring stanowi system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o środowisku.

Jeżeli jest wydawana decyzja w sprawie przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, należy przeprowadzić postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Przykładowo dotyczy to decyzji o pozwoleniu na budowę, zatwierdzającej projekt scalania lub wymiany gruntów, o ustaleniu lokalizacji autostrady, o zmianie lasu na użytek rolny.

W tytule II uregulowano sprawy ochrony powietrza, ochrony wód, ochrony powierzchni ziemi, w tym rekultywacji, ochrony przed hałasem (obowiązek sporządzania map akustycznych), ochrony przed polami elektromagnetycznymi, ochrony kopalin.

Straciła moc m. in. ustawa z dnia 31 stycznia 1980 roku o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196 ze zm.).

Nr 63, poz. 636 – Ustawa z dnia 11 maja 2001 roku – Prawo o miarach.

Ustawa reguluje sprawy legalnych jednostek miar, państwowych wzorców jednostek miar, kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych, kompetencji i zadań organów administracji miar. Legalnymi jednostkami miar są jednostki Międzynarodowego Układu Jednostek Miar i inne, dopuszczone do stosowania. Centralnym organem administracji rządowej jest Prezes Głównego Urzędu Miar.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1.01.2003 r. Traci też moc ustawa z dnia 3 kwietnia 1993 roku – Prawo o miarach (Dz. U. Nr 55, poz. 248 ze zm.).

Nr 74, poz. 796 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 2 lipca 2001 roku w sprawie klasyfikowania, kwalifikowania i porządkowania materiałów wyłączanych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

Materiały wyłączane z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (z zasobu centralnego, zasobów wojewódzkich i zasobów powiatowych) podzielono na poszczególne kategorie archiwalne (symbol A – materiały archiwalne, symbol B – dokumentacja niearchiwalna) i określono sposób ich przygotowania w celu przekazania do archiwów państwowych.

Nr 78, poz. 837 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 16 lipca 2001 roku w sprawie zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, ewidencjonowania systemów i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych, a także ogólnych warunków umów o udostępnianie tych baz.

Ustalono zasady i tryb zgłaszania przewidzianych do wykonania prac geodezyjnych i kartograficznych, wzory zgłoszeń, rodzaje prac niepodlegających zgłaszaniu oraz zasady i tryb ewidencjonowania systemów informacji o terenie i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych.

Nr 80, poz. 866 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 12 lipca 2001 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu założenia i prowadzenia krajowego systemu informacji o terenie.

Krajowy system informacji o terenie zawiera dane dotyczące: państwowego systemu odniesień przestrzennych, rejestru granic Rzeczypospolitej Polskiej i granic podziału terytorialnego państwa, osnów geodezyjnych, ewidencji gruntów i budynków, geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, obiektów topograficznych. System zakładają i prowadzą odpowiednio: Główny Geodeta Kraju, marszałek województwa, starosta lub prezydent miasta.

Nr 80, poz. 872 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 czerwca 2001 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o administracji rządowej w województwie.

Jednolity tekst dotyczy ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o administracji rządowej w województwie, zawierając wszelkie dotychczasowe zmiany tej ustawy.

Nr 84, poz. 911 – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2001 roku w sprawie wykazywania w ewidencji gruntów i budynków danych odnoszących się do gruntów, budynków i lokali, znajdujących się na terenach zamkniętych.

Rozporządzenie reguluje także sposób przekazywania materiałów pomiędzy zarządzającym terenem zamkniętym a starostą.

Nr 101, poz. 1090 – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 2001 roku w sprawie kontroli urzędów, instytucji publicznych i przedsiębiorców w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących geodezji i kartografii.

Rozporządzenie określa sposób, tryb i zakres przeprowadzania kontroli przez organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, podział zadań kontrolnych, obowiązki i uprawnienia kontrolujących i jednostek kontrolowanych.

Nr 102, poz. 1119 – Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 września 2001 roku w sprawie dokonywania i rozpatrywania zgłoszeń wynalazków i wzorów użytkowych.

Ustalono szczegółowe zasady w wymienionym zakresie, w tym rozpatrywanie zgłoszeń przez Urząd Patentowy i zgłoszeń międzynarodowych.

Nr 102, poz. 1122 – Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 września 2001 roku w sprawie prowadzenia ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów.

Rozporządzenie określa szczegółowo jak należy prowadzić księgi wieczyste i dokonywać wpisy w poszczególnych działach tych ksiąg oraz ustala wzór księgi wieczystej i wzór zawiadomienia sądu o zmianie właściciela nieruchomości.

Działy ustawy: I. Zasady ogólne. II. Korzystanie z wód. III. Ochrona wód. IV. Budownictwo wodne. V. Ochrona przed powodzią oraz suszą. VI. Zarządzanie zasobami wodnymi. VII. Spółki wodne i związki wałowe. VIII. Odpowiedzialność za szkody. IX. Przepisy karne. X. Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe.

Wody dzielą się na powierzchniowe i podziemne. Wody, z wyjątkiem wód morza terytorialnego i morskich wód wewnętrznych, noszą nazwę wód śródlądowych. Śródlądowe wody powierzchniowe dzielą się na płynące i stojące.

Morskie wody wewnętrzne określa ustawa o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej. Przez cieki naturalne rozumie się rzeki, strugi, strumienie oraz inne wody płynące w sposób ciągły lub okresowy, naturalnymi korytami, a przez rowy rozumie się sztuczne koryta prowadzące wodę w sposób ciągły lub okresowy, o szerokości dna mniejszej niż 1,5 m przy ich ujściu.

Wody stanowią własność Skarbu Państwa, innych osób prawnych albo osób fizycznych, przy czym wody stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego są wodami publicznymi.

Wody stojące oraz wody w rowach znajdujących się w granicach nieruchomości gruntowej stanowią własność właściciela tej nieruchomości, przy czym właściciel wody nie nabywa praw do gruntów pokrytych przez wodę podczas powodzi. Wyspy oraz przymuliska powstałe w sposób naturalny na wodach powierzchniowych stanowią własność właściciela wody.

Grunty pokryte wodami powierzchniowymi stanowią własność właściciela tych wód w granicach określonych liniami brzegów, przy czym grunty pokryte płynącymi wodami powierzchniowymi stanowiące własność publiczną nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu (z wyjątkami przewidzianymi w ustawie). Linię brzegu dla cieków naturalnych, jezior itp. ustala w drodze decyzji właściwy organ administracji.

Systemem informacyjnym o gospodarowaniu wodami jest kataster wodny, przy czym źródłem danych tego katastru w zakresie nieruchomości jest ewidencja gruntów i budynków.

Traci moc ustawa z dnia 24 października 1974 roku. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230 ze zm.).

Nr 122, poz. 1336 i Nr 154, poz. 1809 – Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 2001 roku w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury.

Minister Infrastruktury kieruje m. in. działami administracji: architektura i budownictwo (w skład tego działu wchodzi geodezja i kartografia) oraz gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa. Minister nadzoruje m.in. Głównego Geodetę Kraju, Instytut Geodezji i Kartografii, Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

Nr 124, poz. 1361 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 11 października 2001 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

Jednolity tekst dotyczy ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece, zawierając wszelkie dotychczasowe zmiany tej ustawy.

Nr 125, poz. 1363 – Ustawa z dnia 25 lipca 2001 roku o krajowym systemie ewidencji gospodarstw rolnych i zwierząt gospodarskich oraz o zmianie niektórych ustaw.

W skład systemu, zakładanego i prowadzonego przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, wchodzi ewidencja gospodarstw rolnych, wykorzystująca dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków.

Nr 130, poz. 1450 – Ustawa z dnia 18 września 2001 roku o podpisie elektronicznym.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 16.08.2002 r., regulując sprawy składania przez osoby fizyczne podpisu elektronicznego.

Nr 135, poz. 1514 – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 października 2001 roku w sprawie powszechnej taksacji nieruchomości.

Dla celów powszechnej taksacji nieruchomości wyodrębnia się dwa rodzaje gruntów: 1) grunty zabudowane albo przeznaczone pod zabudowę lub inne cele niż rolne i leśne, 2) grunty rolne i leśne. Sporządza się mapy taksacyjne i tabele taksacyjne. Ustalenie wartości katastralnej nieruchomości następuje decyzją wydaną przez organ prowadzący kataster.

Nr 142, poz. 1590–1592 – Obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia:

- 18 września 2001 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o samorządzie województwa,
- 12 października 2001 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o samorządzie gminnym,
- 27 października 2001 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o samorządzie powiatowym.

Jednolite teksty dotyczą ustaw:

- z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa,
- z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym,
- z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym,

zawierając wszelkie dotychczasowe zmiany tych ustaw.

Monitor Polski – z 2001 r.

Nr 47, poz. 782 – Obwieszczenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2001 roku w sprawie wykazu uchwał Rady Ministrów, zarządzeń i innych aktów normatywnych Prezesa Rady Ministrów, ministrów i innych organów administracji rządowej, które utraciły moc z dniem 30 marca 2001 r.

Traci moc m.in. zarządzenie nr 22 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 sierpnia 1986 roku w sprawie ustalenia wykazu nazw miejscowości i obiektów geograficznych znajdujących się poza granicami Polski (Dz. Urz. MNSzWiT Nr 8, poz. 32).

